

ERI MUSIIKKITYYLIEN PIIRTÄMINEN
5-VUOTIAAN LAPSEN MAAILMASSA

LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU
Musiikki- ja draamainstituutti
Musiikin koulutusohjelma
Varhaisiän musiikinkasvatus
Opinnäytetyö
Kevät 2011
Susanna Lusnikova

Lahden ammattikorkeakoulu
Musiikin koulutusohjelma

LUSNIKOVA, SUSANNA:

ERI MUSIIKKITYYLIEN
PIIRTÄMINEN 5-VUOTIAAN
LAPSEN MAAILMASSA

Varhaisiän musiikkikasvatuksen opinnäytetyö, 33 sivua, 36 liitesivua

Kevät 2011

TIIVISTELMÄ

Tässä opinnäytetyössä tutkin lasten suhtautumista musiikin eri tyyliinlajeihin musiikkipiirtämisen avulla. Työssäni käsittelemäni kuutta eri musiikkityyliä: jazz, hip-hop, suomalainen moderni musiikki, pop, elektroninen musiikki ja metallimusiikki. Kuuntelutin lapsilla näistä kustakin yhden esimerkin ja analysoin lasten piirustuksia ja tein johtopäätöksiä niistä..

Tutkimuskysymykseni olivat:

1. Mitä voi päätellä piirrosten perusteella lasten suhtautumisesta kuunneltavaan musiikkiin?
2. Miten erilaiset musiikkityylit tai genret, jotka eivät välttämättä ole lapsille ennestään tuttuja, ilmenevät piirroksissa?
3. Nauttivatko lapset musiikkipiirtämisestä?

Tutkimuksesta käy ilmi, että lapset nauttivat kaikkien edellä mainittujen tyyliinlajien musiikista. Ennakkosenteet eivät rajoittaneet heidän suhtautumistaan esimerkiksi metallimusiikkiin tai moderniin suomalaisen konserttimusiikkiin. Eri musiikkityylit tai genret eivät kuitenkaan suoraan ilmene lasten tavassa käyttää piirroksissaan värejä tai muotoja. Pikemminkin kullakin lapsella oli kautta linjan aivan oma piirrostyyli.

Vakuutuin siitä, että lapset nauttivat tällaisesta toiminnasta ja että lasten musiikkimaailmaa voi rikastuttaa soittamalla heille mahdollisimman monien eri tyyliinlajien ja genrejen musiikkia.

Avainsanat: musiikkimaalaus, musiikkimaku, musiikkityyli, värimaailma, varhaiskasvatus, varhaisiän musiikkikasvatus

Lahti University of Applied Sciences
Degree Programme in Music

LUSNIKOVA, SUSANNA:

Drawing different styles of music among
5-year-old children

Bachelor's Thesis in Early Childhood Music Education, 33 pages, 36 appendices

Spring 2011

ABSTRACT

In this thesis I study the reaction of children to different styles of music with the help of music drawing. In my work I dealt with six different music styles: Jazz, Hip-hop, Finnish modern music, pop, electronic music and metal. I let the children listen to one example from every genre, analyzed the drawings and then made conclusions from them.

My research questions were:

1. What conclusions can be made from the drawings about the children's reaction to the music they listened to?
2. How do different styles and genres of music, which might not have been familiar to them before, come out in the pictures?
3. Do children enjoy music drawing?

From the research it can be seen, that children like all the six different styles of music. Prejudices did not affect their attitude towards for example metal music or Finnish modern concertmusic. Different styles of music or genres did not clearly come out from the children's drawings in the form of using colors and shapes. Each child had their own drawing style throughout the research.

I was convinced, that children enjoy this kind of activity and that children's music world/ sense can be enriched by playing for them as much music of different styles and genres as possible.

Key words: Music drawing/painting, taste in music, music style/genre, color world, early childhood education, early childhood music education

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
2	MUSIIKKIMAKU	3
2.1	Musiikkimaun muotoutuminen	3
3	MUSIIKKITYYLIT	5
3.1	Jazz-musiikki	5
3.2	Suomalainen moderni konserttimusiikki	6
3.3	Hiphop-musiikki	8
3.4	Elektroninen musiikki	9
3.5	Metallimusiikki	11
3.6	Pop-musiikki	12
3.7	Lastenmusiikki	14
4	LAPSI MUSIIKIN KUUNTELIJANA	15
4.1	Millaista musiikkia suositellaan lapsille?	15
4.2	Musiikkimaalaus	16
5	TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN	17
5.1	Tutkimuskysymykset	17
5.2	Tutkimusmenetelmät	17
5.2.1	Piirrettävien kappaleiden valitseminen	17
5.2.2	Piirtämistilanteen järjestäminen	19
5.2.3	Piirrosten analyysi	19
6	TULOKSET	20
6.1	Tutkittava joukko	20
6.2	Piirtämisprosessi	22
6.3	Piirrosten tarkempi analyysi	28
7	POHDINTA	30
	LÄHTEET	33
	LIITTEET	

1 JOHDANTO

Mielestäni musiikki on ihanin asia maan päällä. Hyvä musiikki pystyy välittämään mielihyvää, tunteita, ajatuksia ja paljon muutakin. Olen hyvin onnekas, koska saan päivittäin kuunnella musiikkia, josta itse pidän ja joka herättää minun sisälläni sitä jotakin, jotakin sellaista, mitä mikään muu asia ei pysty tekemään. Pidän itseäni etuoikeutettuna siksi, että saan maistella niin monipuolista musiikkia ja valita itselleni mieleiset tyylilajit. Miksi me aikuiset saamme etsiä ja kokea erilaisia musiikkigenrejä, kun taas lapsille tyrkytetään pelkistettyä lastenmusiikkia?

Nykylapsen on miltei mahdotonta olla kuulematta musiikkia kaikkialla enemmän tai vähemmän säännöllisesti, mutta lasten vanhemmat kuitenkin tekevät lopullisen päätöksen siinä, mitä heidän lapsensa saa ja ei saa kuunnella. Miksi lapsen musiikkimaailma rajataan niin tiukaksi ja loppujen lopuksi melko pieneksi? Miksi lapset eivät saa kuunnella vaikka deathmetallia? Mitä erikoista voi olla pelkässä lastenmusiikissa, jos sen pitäisi riittää pienille ihmistenaluille ainakin siihen asti, kun he menevät kouluun. Miksi lapsia suojella niin paljon ja miltä heitä suojellaan? Raaoilta sanoituksilta, vahvoilta sointiväreiltä vai epämielekkäiltä rytmeiltä? Mitä pienempi lapsi on, sitä kokonaisvaltaisemmin hän kokee musiikin. Varsinkin vielä kieltä opettelevan lapsen suhde musiikkiin on tiivis. Eikö lapsille voisi soittaa vauvasta lähtien monipuolista musiikkia? Lapsi kasvaisi ennakkoluulottomassa musiikkiympäristössä, joka olisi ainakin minun mielestäni rikkautta. Janoankin tietoa lasten omista mielipiteistä ja ajatuksista erityylisten musiikista.

Kun pohdin, miten voisin saada aitoja mielipiteitä, ajatuksia ja tunnetiloja lasten suhteesta erilaisiin musiikkityyleihin, tulin siihen tulokseen, että mielenkiintoisin vaihtoehto olisi se, että lapset pääsisivät piirtämään. Lapsille piirtäminen on luontevaa, suurin osa jopa tuntuu nauttivan siitä. Mitään rajoja ei ole, ja lisäksi se on mukavaa puuhaa. Tutkin tässä opinnäytetyössäni sitä, mitä voi päätellä lasten suhtautumisesta erityylyseen musiikkiin, jos ilmaisukeinona on musiikkipiirtäminen.

2 MUSIIKKIMAKU

Minä pidän enemmän salmiakkikarkeista kuin hedelmäkarkeista. Kun astelen karkkihyllylle valitsemaan lauantaiherkkuja, tiedän mikä on minun karkkimakuni. Ainut ongelmani siinä tilanteessa on ainoastaan se, etten aina osaa valita, ostaako salmiakkipanttereita vai turkinpippureita. Maku sisältää eri vivahteita ja tiedon siitä, mitä haluan tai tarvitsen. Sama pätee myös musiikkiin. Musiikkimaku on henkilökohtainen, ja se kertoo ihmisestä hyvin paljon. Musiikkimakua voidaan pitää eräällä tavalla musiikillisena maailmankuvana. Musiikkimaku on ihmisen omaa suhdetta musiikkiin, se vaikuttaa omiin valintoihin musiikin suhteen. Ihminen ja musiikki kävelevät rinnakkain koko elämän, ja musiikkimaku jalostuu ja kehittyy ihmisen elämässä koko elinkaaren ajan.

2.1 Musiikkimaun muotoutuminen

”On vaikeaa olla mauton. Ei ole vaikeaa omata huono maku-tunnustan, vaikka se onkin jo toinen asia. Omatakseen huonon maun on yksinkertaisesti tehtävä johdonmukaisesti sellaisia valintoja, jotka loukkaavat hyvää makua. Tämä on sangen yleinen taito. Jollekin huono maku näyttää ilmaantuvan luonnollisesti, ikään kuin syntymäoikeutena; joidenkin on opittava sen kehittelytaito. Sillä ei ole väliä, miten huono maku hankitaan tai miten taidokkaasti sitä käytetään huono maku ei kuitenkaan ole mauttomuutta” (Brooks, 1982) Salmisen 1990 mukaan.)

Musiikkimaku liittyy ihmisen kokemusmaailmaan. Erilaisten musiikkikokemusten kautta ihminen kokee mieltymyksiä, torjuntaa ja rajaamista, ja näiden kokemusten lopputuloksena on mielipide jostakin musiikista eli musiikkimaku. Torjuttavaksi tai miellyttäväksi opittu musiikkikokemus laukaisee reaktion, jonka ihminen voi kokea eri tavoin. Musiikkimakua voidaan pitää ilmentymänä, konkretisoitumisena tai yksilön musiikillisena maailmankuvana. Kimmo Salmisen (1990) mukaan musiikkikulttuurin normit, taidot ja arvot opitaan samalla tavalla kuin esimerkiksi äidinkieli. Musiikkikäyttäytyminen on siis opittua käyttäytymistä, ja siihen vaikuttaa yksilöä ympäröivä kulttuuri ja tiedolliset tekijät. Salminen myös mainitsee, että musiikin aistiminen, havainnointi ja kuuleminen tapahtuvat kognitiivisten prosessien avulla. Kognitiivisia prosesseja pidetään edellytyksenä

kaikelle henkiselle toiminnalle. Esimerkiksi kun ihminen joutuu tilanteeseen, jossa hänelle esitetään musiikkia ja hän yleensä arvioi saman tien kuulemaansa, hänen kognitiiviset prosessinsa herkistyvät hänen musiikillisten valmiuksiensa mukaisesti.

Salmisen mukaan musiikkimaussa voidaan havaita kaksi tekijää: yhteisöllinen ja yksilöllinen. Yhteisöllinen eli sosiaalinen taso on musiikkimaussa enemmän yhteisön rakenteisiin ja odotuksiin perustuva tuotos, kun taas yksilöllinen musiikkimaku on yleensä ihmisen persoonakohtaisen valinnan tulos. (Salminen, 1990.)

3 MUSIIKKITYYLIT

Valitsin kuusi musiikkityyliä, joihin perehdyn syvällisemmin seuraavissa kappaleissa. Nämä musiikkityylit ovat hyvin lähellä sydäntäni, ja koen niiden olevan myös lapsille soveliaita.

3.1 Jazz-musiikki

”Jazz. Mikä taidemuoto. Muusikot osallistuvat siihen päivittäin kaikkialla maailmassa. Siitä nauttivat tavalliset ihmiset joka puolella maailmaa. Se on myöskin taidemuoto, jota monet eivät tunne kovinkaan hyvin, eivätkä valitettavasti myöskään halua tietää!” (King, 1997)

Jazz on Yhdysvalloissa syntynyt musiikkityyli, mutta sen juuret löytyvät Länsi-Afrikasta Pohjois-Amerikkaan orjatyöhön kuljetettujen tummaihoisten musiikista. 1860-luvun alussa Yhdysvalloissa oli sisällissota. Sisällissodan jälkeen suurin osa orjuudesta lopetettiin, ja jazz-musiikin kehitys pääsi etenemään huimaa vauhtia. Jazzia edeltäviä muotoja olivat mm. blues ja ragtime. Ragtime on melko nopea ja hieman marssia muistuttava yleensä pianolla esitettävä musiikin laji. (Mcrae, 1990.)

Monet pitävät jazzin syntykaupunkina New Orleansia. New Orleansia pidettiin 1900-luvun alussa vapaamielisenä ja monikulttuurisena kaupunkina. Lukuisat ragtime- ja jazzmuusikot olivat kotoisin New Orleansista tai jostakin läheltä kyseistä kaupunkia. Ragtime oli suuressa suosiossa, mutta muusikot halusivat saada musiikkityylistä pois marssimaisuuden, minkä seurauksena vähitellen syntyi uusi musiikkityyli nimeltä jazz. Jazzista tuli hetkessä hyvin suosittu tyylilaji varsinkin tummaihoisten keskuudessa, syntyi myös suuria kokoonpanoja eli big bändejä. Jazzin luonteenomaisin piirre on ehdottomasti improvisaatio. Improvisaatiota pidetään usein jazzissa melko monimutkaisena. Jazz-musiikissa käytetään myös paljon sointuvaihdoksia ja jonkin verran moodeja. Jazz-musiikki on hyvin usein duuripainotteista, kun taas bluesissa käytetään enimmäkseen mollipentatonista asteikkoa. Improvisaatio tapahtuu usein kappaleiden keskellä, kun taas alkuun ja loppuun ripotellaan erilaisia teemoja. Musiikin rakenne toimii yleensä ABA-muotoisena. (Mcrae, 1990.)

Miles Davis on yksi tunnetuimmista jazzmuusikoista. Hän syntyi 25.5.1926 Altonissa, Illinoisissa, Yhdysvalloissa. Hänen pääinstrumenttina oli trumpetti, mutta hän osasi myös taidokkaasti soittaa mm. flyygelitorvea ja urkuja. Miles Davis soitti monissa yhtyeissä, mutta teki myös soolouraa. Davis tunnetaan myös siitä, että hän kokeili rohkeasti uusia muotoja ja kehitti omaa tyylistä eteenpäin. 1960-luvulla hän rupesi sekoittamaan jazzia ja pop-musiikkia yhteen, mistä syntyi uusi tyyli nimeltä *fuusiojazz*. Fuusiojazzin tarkoituksena oli rikkoa tavallisen jazzin rajoja. Musiikkiin liitettiin entistä enemmän sähkösoittimia ja muita tyyliuuntia. 1980-luvulla Davis sairasteli paljon, ja siitä johtuen hän ei enää pystynyt soittamaan samalla tavalla kuin ennen. Syyskuussa vuonna 1991 Davis joitui sairaalaan keuhkokuumeen takia. Sairaalassa hän sai halvauskohtauksen, jonka takia hän vaipui koomaan. 28. päivä syyskuuta 1991 Miles Davis todettiin kuolleeksi. (Carr, 1998.)

3.2 Suomalainen moderni konserttimusiikki

Suomalaista musiikkia on usein jäsennetty tyylihistoriallisena aaltoiluna varsinkin 1900-luvusta ihan nykypäivään asti. Suomalaiset säveltäjät pyrkivät uudistamaan musiikkia ja saamaan siihen vastakkaissuuntaista liikettä. 1920-luvulla saapui suomeen ensimmäinen modernismin aalto, jolloin nuoret modernistisäveltäjät sävelsivät kansallisromanttista idylliä, joka ei kuitenkaan kuulostanut yhtään entisen kaltaista. Toinen uudistusaalto saapui toisen maailmansodan jälkeen ja vei suomalaisen musiikin usklassismin kautta 1950-luvun dodekafoniaan ja 1960-luvun alun avantgardistisiin kokeiluihin. Kolmas uusi aalto koitti 1980-luvulla, jolloin mm. *Korvat auki* -yhdistyksen alle kokoontuneet säveltäjät nostivat modernismin ajan musiikin valtatyyliksi. (Korhonen, 2006.)

Korvat auki -yhdistys on suomalainen kulttuuriyhdistys, joka on perustettu vuonna 1977. Yhdistyksen tarkoituksena on edistää ja tehdä tunnetuksi uutta

suomalaista musiikkia. Yhdistys on hyvin suuresti vaikuttanut modernin taidemusiikin tuomiseen Suomeen. (Korhonen, 2006.)

Suomessa nousi 1980-luvun aikana Korvat auki -säveltäjien rinnalle monia muitakin suomalaisia modernistisäveltäjiä. Monilla 1980-luvun säveltäjillä kehitys taidemusiikissa vei pois puhdaspiirteisestä modernismista täysin päinvastaiseen suuntaan. Säveltäjien tyyliasteikkona toimi yksinkertaisempi ja soinniltaan pehmeämpi musiikin muoto. Tällä hetkellä 2000-luvun toisen vuosikymmenen alussa Suomen musiikissa eletään tyyllisesti vapaassa ja hyvin moniulotteisessa tilanteessa. (Korhonen, 2006.)

Tapio Nevanlinna (s.1954) on suomalaisen modernin musiikin säveltäjä. Hän on opiskellut Sibelius-Akatemiassa ensin solistisella osastolla lyömäsoittimia ja alttoviulunsoittoa ja myöhemmin sävellyksen ja musiikinteorian osastolla. Nevanlinnan musiikki tuotantoa on alusta alkaen leimannut kirkkaus ja selkeys. Hän hakeutuu musiikissaan kohti laajempia pintoja ja kokonaisuutta. Hänen musiikistaan löytyy selkeää tekstuuria ja soinnillista tilaa. Nevanlinna sävelsi vuonna 1984 pianosonaatin nimeltä *Lasikaktus*, joka varsinaisesti toi säveltäjän nimen julkisuuteen. *Lasikaktuksen* maailmaa pidetään kristallinkirkkaana ja epäsentimentaalisenä. Teoksen ensimmäinen osa toistaa kuvioitaan hieman minimalistiseen tapaan, hitaasti varioiden. Pianosonaatin keskiosa huipentuu klusteriksi ja nopeaksi siirtymiseksi rekisteristä toiseen. Nevanlinna on toiminut vuodesta 1982 Sibelius-Akatemian sävellyksen ja musiikinteorian opettajana. (Korhonen, 1990.)

3.3 Hiphop-musiikki

Hiphop on syntynyt 1970-luvulla Yhdysvalloissa, New Yorkissa. Ennen 1960-luvun kansalaisyhteiskuntaa melkein kaikki tummaihoiset asuivat samoilla alueilla. Heitä pidettiin pienenä keskiluokkana, kuten esimerkiksi kauppiat, lakimiehet ja lääkärit toimivat silloin yhteisöjensä luonnollisina johtajina ja vakauden ylläpitäjinä. 1960-luvun lopussa tummaihoiset saivat mahdollisuuden myös muuttaa valkoihoisten mukaan omakotitalolähiöihin. Alueilla käytiin kuitenkin paljon reviiritappeluja. Reviiritappeluun kulunut energia siirtyi muihin kohteisiin. Yksi niistä oli musiikki ja toinen *graffitit*, 1960-luvulla katukuvaan ilmestyneet maalaukset ja erilaiset seinäkirjoitukset. (Hilamaa & Varjus, 2000.)

New Yorkissa 1970-luvulla syntyi uusi käsite ”hiphop” musiikkityylissä, jonka nimi on rap. Rap-musiikki toimi alakäsitteenä hiphop-musiikissa. Rap-musiikin tunnusomainen piirre on ehdottomasti rytmillinen ja loppusoinnallinen puhelaulu eli räppäys (engl. rapping). Amerikkalaisen räpin juuret ovat sanaleikeissä, joita tummaihoiset afrikkalaisorjat kehittivät esikuviansa mukaan etelän pelloilla. Rappyyli on säilynyt hiphop-musiikissa hyvin samanlaisena 2000-luvulle asti. Rappiä pidetään välttämättömänä, jotta varsinaiset hiphop-kappaleet olisivat mahdollisia. Hiphop musiikissa räppääjän osuus sitoi eri kappaleista kootut osat lopullisesti uudeksi kokonaisuudeksi ja antoi sille merkityksen. Rap-musiikin ansioista hiphopista tuli levytyskelpoista musiikkia. 1980-luvun lopulla hip hopista tai itse asiassa räpistä oli tullut pysyvä ja kasvava osa popmusiikin valikoimaa. Muusikot halusivat lisää sanoituksiinsa hauskoja harmittomia tekstejä ja tästä syntyi uusi tyyli nimeltä pop rap. Pop rap syntyi siitä, että muusikot halusivat maustaa kappaleensa tunnetuilla pop-koukuilla. Kappaleita muutettiin hieman kevyemmiksi, mutta tärkeintä oli, että tuttuus kuitenkin säilyisi kuulijoiden korvissa. (Hilamaa & Varjus, 2000.)

MC Hammer oikealta nimeltään Stanley Burrell, oli hyvin suuri nimi 1990-luvun pop-rapissa. MC Hammer oli kotoisin Kaliforniasta ja kasvoi uskonnollisessa perheessä. Pienestä pitäen hän kävi usein kirkossa ja pääsi jopa räppäämään siellä. Hän kuitenkin oli melko varma siitä, että hänen reipas ja iloinen esiintymisensä voisi toimia myös suuremmalle yleisölle, niinpä hän rupesi kokeilemaan

levytystä. Ensimmäinen albumi jäi hieman vähäiselle huomiolle, mutta tästä huolimatta hänelle tarjottiin levytyssopimusta. Kolmas levy oli jo maailmanmenestys, ja kyseinen albumi nosti hiphop-musiikin suosion uudelle tasolle. Läpimurtonaan toimi Rick Jamesin Superfreak -kappaleelle perustuva *U can't touch this* -kappale. MC Hammerin menestystä tukivat hänen omalaatuiset musiikkivideonsa, joissa hän loisti persoonallisilla tanssitaidoillaan. Hänen tunnusmerkkinsä musiikkivideoissa tanssitaitojen lisäksi olivat pussihousut, jotka tulivat vaatemuotiin hänen ansiostaan 1990-luvulla. MC Hammerin supertähteys kesti kuitenkin vain hetken, sillä muut albumit eivät ikävä kyllä kiinnostaneet ostajia enää samalla tavalla. (Hilamaa & Varjus, 2000, 176 – 177)

3.4 Elektroninen musiikki

Osmo Lindemanin (1980) mukaan elektronisen musiikin kehitys tulee ilmeisesti aina kulkemaan rinnakkain sähkötekniikan kehityksen kanssa. Elektroniseksi musiikiksi kutsutaan sellaista musiikkia, joka on tuotettu sähkökäyttöisillä laitteilla, esimerkiksi tietokoneilla, syntetisaattoreilla ja sampleilla. Kyseisen musiikkityylin materiaalina käytetään ääniä ja instrumentteja äänenmuokkaus- ja tallennusteknologian välineinä. Se, mikä nykyisin mielletään elektroniseksi musiikiksi, on ollut olemassa vain noin 30 vuotta, mutta kuitenkin itse elektroninen musiikki on syntynyt jo 1900-luvun alussa. Vuonna 1897 amerikkalainen lakimies *T. Cahill* (s. 1867) haki patenttia suunnittelemalla sähkömekaaniselle kosketinsoittimelle *Dynamophonille*. Patentti myönnettiin, ja soitin rakennettiin omalla tehtaalla Massachusettsissa. *Dynamophon*en julkinen esittely alkoi vasta 1900-luvun alussa. Myöhemmin muut elektronisen musiikin pioneerit, kuten Stockhausen ja Schaeffer, alkoivat kehittää sähkömusiikkia uusiin ulottuvuuksiin. Teknologian kehittyessä markkinoille tuli uusia laitteita, jotka tukivat elektronisen musiikin tekoa, esimerkiksi *Moog-syntetisaattori*, joka oli kuuluisin varhaisista syntetisaattoreista. 1970-luvulla musiikin maailmaan nousi ensimmäisiä varsinaisia elektronisen musiikin artisteja kuten esimerkiksi Vangelis ja Jean-Michel Jarre. Heidän ansiostaan elektroninen musiikki vakiintui pysyväksi musiikkityyliksi. 1980-luvun alussa elektronisen musiikin laitteet kehittyivät

huimasti: analogiset syntetisaattorit alkoivat väistymään ja tilalle tulivat digitaaliset syntetisaattorit sekä samplerit. Niin kuin muissakin musiikkityyleissä, myös elektronisesta musiikista on kehittynyt erilaisia tyyllilajeja esimerkiksi ambient, tekno, trance jne. (Lindeman, 1980 & Kuljuntausta, 2002.)

Haastattelin maaliskuussa 2011 nuorta suomalaista elektronisen musiikin säveltäjää Pekka Koivistoa. Hän on syntynyt vuonna 1988 ja opiskelee tällä hetkellä musiikkipedagogiikkaa. Lahden ammattikorkeakoulun musiikki- ja draamainstituutissa. Koivisto säveltää sekä elektronista musiikkia että suomalaista modernia musiikkia. Elektronista musiikkia hän säveltää tietokoneella ja syntetisaattorilla. Koivisto haluaa tuoda omilla sävellyksillään ulos musiikin dissonoivaa jännitettä. Hän ryhtyi vuonna 2008 säveltämään *Jupiter-trilogiaa*, joka nimensä mukaan kuvastaa avaruutta ja Jupiteria. Koivisto kuvaa kyseistä kappaletta ambient-teoksena. Hänen tarkoituksenaan oli kuvata kolmiosaista teosta matkailijan silmin. *Jupiter part 1*-osassa hän kuvastaa saapumista planeetalle ja planeetan äärimmäisyyksien toteamisestaan. Toisessa osassa hän kuvailee planeetan kaoottisuutta, mutta siltikin rauhallista ja hiljaista olotilaa. Kolmannessa osassa tarkoituksena on kuvaila lähtöä planeetalta kiertoradan kautta kohti keskustaa. Jupiter-trilogian hän sai valmiiksi kesällä 2009.

3.5 Metallimusiikki

Ian Chirsten (2003) mukaan metallimusiikki on syntynyt 1970-luvulla Yhdysvalloissa ja Englannissa. 1970-luvun alussa rock and roll -musiikki oli sirpaloitumisen tilassa. Monet bändit, kuten The Beatles, ilmoittivat hajoavansa ja monet muut rockin jättiläiset, kuten Jim Morrison, Janis Joplin ja Jimi Hendrix, kuolivat yllättäen huumeiden yliannostukseen. Näiden vastoinkäymisten ajassa syntyi bändi nimeltä Black Sabbath, jota pidetään *heavy metallin* ensimmäisenä suurena kehittäjänä. Metallimusiikki kehittyi huimaa vauhtia eteenpäin ja syntyi jatkuvasti uusia tyyli-suuntauksia. Metallimusiikin ominaispiirteisiin kuuluu voimakas laulu, särökitara sekä tiheät rumpu- ja bassoäänet. (Chirste, 2003.)

Metallimusiikki jakaantuu moneen alakategoriaan, sillä 1970-luvulta lähtien metallimusiikki kehittyi huimaa vauhtia eteenpäin. Metallimusiikin piireissä kehittyivät kaikkein äärimmäisimmät tyyli-suunnat, esimerkiksi *death metal*, *black metal*, *metalcore* jne. Nämä kyseiset tyyli-suunnat ovat pysyneet alakulttuuri ilmiönä jopa tähän päivään asti. (Christe, 2003.)

1990-luvulla syntyi tyyli-laji nimeltä vaihtoehtometalli eli *alternative metalli*. Alternative metallin pääpiirteet ovat säröäänet, rumpusoinnit, joiden tahtilajit saattoivat muuttua kappaleen aikana, raskaat metallipainotteiset riffit, monimutkaiset kappalerakenteet ja omalaatuiset äänenkäytöt sekä sanoitukset. Kyseisessä tyyli-lajissa ei käytetä perinteistä metallin lähestymistapaa, vaan halutaan jopa välttää sitä. Alternative metallissa voi usein kuulla muitakin musiikin tyyli-suuntia, esimerkiksi *grungea*, *hiphoppia* ja *punkkia*. Alternative metallista alkoi myös kehittyä uusia tyyli-suuntia, ja yksi niistä oli *nu metal*, joka tosin muistuttaa hyvin paljon alternative metallia. *Nu metallissa* käytetään hieman matalalle viritettyjä bassoja ja kitaroita sekä raskaita riffejä, myös rap-musiikki antoi vaikutteita nu metallin syntyyn. Nu metal-musiikin edustajana toimii bändi nimeltä System Of A Down. (Chirste, 2003.)

System Of A Down on yhdysvaltalainen bändi, joka on perustettu 1990-luvun alussa. Yhtye koostuu neljästä armenialaisesta jäsenestä: Serj Tankian (laulu), Shavo Odjian (basso), Daron Malakian (kitara) ja John Dolmayan (rummut).

System Of A Downin musiikissa korostuu itämainen laulutyyl, ajoittainen ”huutolaulu” sekä selkeä dynamiikan ja rakenteen muuttuminen kappaleiden aikana. Bändin ensimmäinen levy, *System Of A Down* julkaistiin vuonna 1998. Albumi menestyi kohtuullisen hyvin, ja se herätti mielenkiintoa metallipiireissä. Bändin läpimurto kuitenkin tapahtui vuonna 2001, kun yhtyeen toinen albumi julkaistiin. Toinen albumi, *Toxicity*, myi moninkertaista platinaa Yhdysvalloissa ja muualla maailmassa. System Of A Down on julkaissut tähän päivään mennessä 5 albumia ja tehnyt monia kiertueita ympäri maailmaa. Vuonna 2006 bändi jäi tauolle, mutta lupautui vielä palaamaan jossakin vaiheessa musiikin pariin. (Myers, 2007.)

3.6 Pop-musiikki

Pop-musiikki on kehittynyt 1950-luvulla populäärimusiikin tyylilajina. Sen syntymäpaikkana pidetään Yhdysvaltoja sekä Iso-Britanniaa. Popmusiikin tarkoituksena oli olla pehmeämpi vaihtoehto rockmusiikille. Popmusiikin tärkeimmät ominaispiirteet ovat tarttuva melodia sekä rytmi. Kappaleiden rakenteet ovat hyvin selkeitä, ja niiden tarkoituksena on miellyttää mahdollisimman suurta yleisöä. Pop-musiikkia on enimmäkseen suunnattu nuorelle yleisölle. The Beatles edusti vahvasti 1960-luvulla oman aikansa pop-musiikkia, ja siihen liittyi myös vahva ja ehkä jopa hysterinen fanikulttuuri. Pop-musiikissa paneuduttiin tarkasti yksittäisiin kappaleisiin, mutta ostonatokulkujen haluttiin pysyvän suhteellisen yksinkertaisina ja helppoina, jotta ulkoa soittaminen olisi mahdollisimman luontevaa. Onnistunut popkappale tarkoitti sitä, että melodia ja kertosäkeistö tarttuivat nopeasti kuulijoiden korviin. Pop-kappaleissa rytmi ja melodia muistuttavat paljon toisiaan. 1960-luvun puolivälissä popmusiikki kantautui myös Suomeen suomalaisen iskelmän keskelle. Uuden popmusiikin ääni-ihanteet rupesivat heijastuivat myös suomalaiseen populäärimusiikkiin. Suomessa ryhdyttiin jopa järjestämään erilaisia pop-muusikin koulutustilaisuuksia, joissa rohkaistiin sen ajan nuoria kehittämään musiikillisia taitojaan. (Jalkainen & Kurkela, 2003.)

Nykypäivänä pop-musiikilla on vahva asema musiikkimaailmassa. Moderneissa popkappaleissa myös sanoitus on tärkeä. Yleensä artistit laulavat rakkaudesta, elämäkokemuksista, suruista tai intohimoista. Pop-musiikilla on taipumusta mennä trendien mukana, jonka ansiosta yleisön suosio pysyy selkeästi pinnalla. Suomessa popmusiikki on tärkeä osa suomalaista musiikkikulttuuria. (Jalkainen & Kurkela 2003.)

Uusia artisteja nousee jatkuvasti julkisuuteen, yksi niistä on artisti nimeltä Chisu. Chisu, oikealta nimeltä Christel Martina Sundberg, on suomalainen nuori muusikko, joka on syntynyt vuonna 1982. Chisun musiikkitaival alkoi pianonsoitolla. Myöhemmin hän hankki syntetisaattorin, tietokoneen, samplereita, kosketinsoittimet ja perkussioita. Niiden avulla hän rupesi itse säveltämään, sovittamaan, sanoittamaan ja tuottamaan musiikkia. Hän kirjoittaa musiikkia myös muille suomalaisille artisteille, mm. Antti Tuiskulle ja Tarja Turuselle. Hänen musiikkiansa soitettiin ensin elokuvissa ja dokumenteissa. Lopulta hän astui ulos maailmaan laulajana, joka tulkitsi oman elämänsä tarinaa. Chisun ensimmäinen *Alkovi*-albumi julkaistiin vuonna 2008. Kyseisellä levyllä oli myös hänen ensimmäinen singlensä *Mun koti ei oo täällä*, joka sai heti suuren suosion. Vuonna 2009 hänet palkittiin mm Emma-patsaalla. Myöhemmin samana vuonna julkaistiin hänen toinen albuminsa nimeltä *Vapaa ja yksin*. Samaisella levyllä oli hänen upea kappaleensa nimeltä *Baden-baden*. Kyseinen kappale herätti suurta mielenkiintoa ajankohtaisten sanoitustensa vuoksi. Kappaletta koristaa myös pehmeä sekä mukaansa tempaava melodia. Rumba-lehdessä (14/09) todettiin seuraavasti: ”Jos suomalaisen listapopin tulevaisuus makaa tällä mallilla, ei alalla ole mitään hätää vuosiin.” (Artistin nettisivut, Iltalehden nettisivut)

3.7 Lastenmusiikki

Suomalainen lastenmusiikki on syntynyt 1800-luvun lopulla. Vuosisadan aikana lastenmusiikki on kasvanut kansanlaulumukaelmista rockin ryydittämäksi rytmimusiikiksi. 1800-luvun lopulla kansakoulut tarvitsivat uusia oppimateriaaleja, ja niinpä ne valitsivat aineistoksi keskieurooppalaisia ja skandinaavisia koululauluja sekä suomalaisia kansanlauluja. Myös uusille lastenlauluille tehtiin tilaa, ja niitä sävelsivät mm. Merikanto, Hanninen, Melartin ja Nyberg. Kyseisissä lauluissa korostettiin isänmaata, Jumalaa, luontoa, kotia ja eläimiä. Lisäksi laulunsanoissa kehoitettiin olemaan ahkera, siivo ja hyvä köyhille. 1920-luvulla äänilevyteollisuus lähti suureen nousuun ja tämän ansiosta myös lastenmusiikki pääsi kehittymään rutkasti eteenpäin. (Suomalaisen musiikin tiedotuskeskus Fimic)

Antti Häyrysen mukaan lastenmusiikki ei ole tyylilaji tai ”genre”. Häyrysen mielestä lastenmusiikkia on kaikki sellainen musiikki, jota on lapsille esitetty tai jota lapset ovat esittäneet. Lastenmusiikin ei välttämättä tarvitse olla pelkästään lapsille sävellettyä musiikkia. Lastenmusiikki voi painottua iloiseen yhdessäoloon, mutta se voi myös olla jalostavaa ja valistavaa. Eri aikojen lastenmusiikki on pystynyt kohtaamaan lasten omia kokemusmaailmoja, mutta tarkoituksena ei kuitenkaan ole rajoittaa lapsien omia elämyksiä. Kaikkien lastenlaulujen ei tarvitse olla pelkästään iloisia, sillä lasten elämään kuuluu myös suru. (Häyrynen 2010, 10.)

Lasse Kurjen mielestä lastenmusiikin ja aikuisten musiikin välinen raja on häilyvä, ja siihen on vaikea vetää selkeä raja. Hyvä musiikki voi toimia sekä lapsille, että aikuisille, kuten esimerkiksi ABBA ja PMMP. Säveltäjän näkökulmasta lastenmusiikissa parasta on se, että yleisö on ennakkoluulotonta ja seuraa puhtaasti omia vaistojaan. Kurjen mielestä lapsia ei saa myöskään aliarvioida tai pitää itsestään selvyutenä. Lapset kykenevät kuuntelemaan vaativimpiakin tekstejä, jos ne on hyvin kirjoitettu. Tärkeintä lastenlauluissa on Kurjen mielestä hyvä tarina, jota ilman lastenlaulu ei ole lastenlaulu. (Kurki, 2010, 13.)

4 LAPSI MUSIIKIN KUUNTELIJANA

Musiikin kuuntelu on useimmiten mukavaa ajanvietettä. Musiikin kuuntelu virkistää, viihdyttää ja rentouttaa. Jokainen lapsi kokee kuunteluelämykset omalla tavallaan. Kuunteluelämykseen voi vaikuttaa niin kuunteluolosuhteet kuin oma fyysinen ja psyykinen vireystilakin. Aktiivisella kuuntelulla on kolme alalajia. Ensimmäinen on *luova kuuntelu*, jonka tarkoituksena on ilmaista musiikin herättämiä mielikuvia ja tunteitaan liikkuen, piirtäen ja maalaten. Toinen kuuntelun laji on *keskittynyt kuuntelu*, jonka tarkoituksena on tarkkailla musiikin eri elementtejä: tempoa, voimakkuuden vaihtelua, rytmiä jne. Kolmas laji on *sisäinen kuuntelu*, joka syntyy ihmisellä muisti- tai mielikuvien avulla ilman ulkoista kuuloärsykettä. (Hongisto- Åberg, Lindeberg-Piironen, Mäkinen 2001, 93–95.)

4.1 Millaista musiikkia suositellaan lapsille?

Susan Youngin (2009) mukaan lapselle usein tarjotaan joko kevyttä klassista musiikkia tai kaupallisesti tuotettua lastenmusiikkia. Youngin mielestä lapsille voi soittaa näiden lisäksi paljon muitakin musiikin tyyliä, eikä rajoituksena tarvitse olla mikään muu kuin lapsen korville soveliaat sanoitukset. Itse olen Youngin kanssa täysin samaa mieltä. Young mainitsee seuraavat esimerkit soveliaiksi lasten korville:

1. Eri aikakausien musiikkia (klassinen, romantiikka)
2. eri kulttuurien musiikkia (kansanmusiikki)
3. eri tyyliä (rock, pop, jazz)
4. eri tarkoituserien musiikkia (elokuvat, teatteri)
5. eri instrumenttityypistä musiikkia (piano, jousisoittimet)
6. eri yhtyeiden musiikkia (orkesteri, big band).

(Young 2009, 70–71.)

4.2 Musiikkimaalaus

Musiikkimaalaukseen käytettävä musiikki pitää valita huolellisesti. Musiikin pitäisi saada lapsen mielikuvitus laukkaamaan. Sen tehtävänä on herättää mielikuvia ja virittää lasta ilmaisemaan musiikkia ja sen ominaisuuksia kuvallisesti: piirtäen, muovailen, askarrellaen, maalaten jne. Kuunneltavaa musiikkia ei tarvitse välttämättä nimetä etukäteen. Musiikilliset kokemukset ovat henkilökohtaisia, niitä ei pidä arvioida kriittisesti eikä niistä saa antaa lapselle kielteistä palautetta. (Hongisto-Åberg, Lindeberg-Piironen & Mäkinen 2001, 105–106.)

5 TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN

5.1 Tutkimuskysymykset

Tässä tutkimuksessa etsin vastauksia seuraaviin kysymyksiin:

1. Mitä voi päätellä piirrosten perusteella lasten suhtautumisesta kuunneltavaan musiikkiin?
2. Miten erilaiset musiikkityylit tai genret, jotka eivät välttämättä ole lapsille ennestään tuttuja, ilmenevät piirroksissa?
3. Nauttivatko lapset musiikkipiirtämisestä?

5.2 Tutkimusmenetelmät

5.2.1 Piirrettävien kappaleiden valitseminen

Aluksi valitsin tarkasti kuusi erityylistä musiikkikappaletta, jotka kuitenkin olisivat selkeitä oman musiikkityylisuuntansa edustajia. Halusin kappaleiden olevan erikoisia, mutta kuitenkin helposti kuunneltavia. Tiesin jo etukäteen, mitä tyylisuuntia haluaisin ottaa tutkimukseen mukaan, joten piti vain päättää, minkä bändin tai esittäjän halusin valita lapsille kuultavaksi.

Hiphop-musiikkityylistä valitsin MC Hammerin *U can't touch this* -kappaleen. Kappale on mielestäni hyvin mukaansa tempaava ja hauska. Kappaleesta huokuu 1990-luvun hiphop-musiikkityyli. MC Hammer räppää alusta loppuun, mutta taustalta kuuluu koko ajan stemmalaulua. Musiikillisesti sama melodia toistuu koko ajan. Pääosassa on bassokulku, joka toistaa mukaansa tempaavan melodian. Kappaleessa on käytetty paljon sähkösoittimia, esimerkiksi syntetisaattoria.

Modernin musiikin edustajaksi valitsin Tapio Nevanlinnan *Lasikaktus*-kappaleen. Aluksi minulla oli vaikeuksia löytää kappaletta, joka olisi modernia musiikkia ja helppoa kuunneltavaa lapsille. Lasikaktus-kappaletta suositteli minulle opettajani, ja kun itse kuulin kyseisen kappaleen, innostuin siitä itsekin. Lasikaktus on pianosonaatti. Lasikaktuksen maailma on hyvin selkeä ja kristallimainen, mutta myöskin epäsentimentaalinen. Olin varma, että lapset pitäisivät kuulemastaan ja saisivat inspiraatiota piirtämiseen kyseisen kappaleen avulla.

Pop-musiikista valitsin kuunneltavaksi Chisun ja hänen esittämänsä *Baden Baden*-kappaleen. Baden Baden-kappale on saanut suuren suosion Suomessa ja soi päivittäin radioissa ja musiikkikanavilla. Kappaleessa on iloinen mukaansa tempaava melodia ja hyvin hauskat ja nokkelat sanoitukset, jotka sopivat myös lasten korviin. Kappaleessa käytetään sähkösoittimia, kuten kitaraa, syntetisaattoria ja rumpuja.

Jazz-musiikista valitsin Miles Davisin *Night in Tunisia* -kappaleen. Itse rakastuin kyseiseen kappaleeseen ensi kuulemalta. Kappaleessa korostuu selkeästi jazzmusiikin piirteet, kuten esimerkiksi vahva improvisaatio ja yhteismusisointi. Kappaleessa soivat piano, rummut, kitara ja puhallinsoittimet. Kappaletta on esitetty myös laulettuna, mutta itse pidän enemmän Davisin versiosta, jossa ei ole ollenkaan laulusolistia.

Elektronisesta musiikista sain kunnian soittaa opiskelijajäystäväni oman kappaleen nimeltä *Jupiter part 2*. Kappaleen on säveltänyt Pekka Koivisto. Kappaleessa korostuvat nykyaikaisen elektronisen musiikin luontaiset piirteet. Kappaleesta voi helposti saada mielikuvia ja inspiraatiota. Jupiter part 2:ssa on käytetty pelkästään tietokonetta äänen tuottamiseen.

Metallimusiikista valitsin esimerkiksi bändin nimeltä System Of A Down ja kappaleen nimeltä *Toxicity*. Itse kuuntelin lukioaikoinani paljon kyseistä bändiä. Heidän musiikissaan korostuu erikoinen itämaistyypinen laulutyyl ja tempon vaihtelu hitaasta nopeaan. Toxicity on kappaleena hyvin vaihteleva: se alkaa melko rauhallisesti ja huipentuu nopeatempoiseen kertosäkeistöön, jossa laulaja jopa huutaa tietyissä kohdissa. Kappaleessa pysyy kuitenkin selkeä syke ja harmonia.

5.2.2 Piirtämistilanteen järjestäminen

Seuraava askel oli valita materiaalit, lapset pääsisivät toteuttamaan omia mielikuviaan eri musiikkityyleistä. Ostin jokaiselle lapselle omat puuvärit, joissa oli 12 eri väriä. Ostin myös A3-kokoisen lehtiön, jossa oli 50 paperia. Paperin valitseminen oli tärkeää, sillä halusin lapsien pitävän paperin koostumuksesta. Varmistin myös ennen ostoa, että valitsemaani paperiin sopivat puuvärit.

Tutkimus toteutettiin eräässä päiväkodissa. Lapsia oli 6, neljä poikaa ja kaksi tyttöä. Lapset olivat 5-vuotiaita. Lapset olivat minulle jo ennestään tuttuja, sillä pidän heille kerran viikossa musiikkileikkikoulua. Huone, jossa järjestin tutkimuksen, on päiväkodin musiikkihuone. Huone on melko pieni, eikä kovin viihtyisä, joten halusin järjestellä huoneen hieman viihtyisämmäksi ennen kuin lapset saapuivat sinne. Vein huoneeseen kolme pöytää ja kuusi tuolia. Järjestelin pöydät niin, että lapsilla säilyisi työrauha. Mietin ennen tutkimusta lasten istumajärjestystä, jotta itsenäinen työskentely ja työrauha säilyisi. Olin mielissäni siitä, että lapset saapuivat suoraan ulkoilemasta, sillä tutkimus kestäisi noin 50 minuuttia ja olisi tärkeää, että lapset malttaisivat keskittyä piirtämään omia mielikuviaan koko tutkimuksen ajan. En kertonut lapsille edellisellä tunnilla, että seuraava muskaritunti olisi erilainen. Halusin yllättää lapset sillä hetkellä, sillä tiesin jo ennestään, että kyseiset lapset pitävät kovin paljon piirtämisestä.

5.2.3 Piirrosten analyysi

Tutkimuksen jälkeen keräsin lasten piirustukset ja analysoin niitä värien sekä muotojen perusteella. Kävin jokaisen piirustuksen yksi kerrallaan läpi ja pohdin, mitä lapset ajattelivat piirrosten kautta eri musiikkityyleistä. Tulkitsin värien ja symboleiden merkitystä sekä sitä, miten ne ovat liitoksissa eri kappaleisiin.

6 TULOKSET

6.1 Tutkittava joukko

Olen tuntenut tutkittavan joukon noin puoli vuotta, pidän heille kerran viikossa musiikkileikkikoulua ja sitä kautta olen tutustunut heihin paremmin. Kaikki lapset ovat 5-vuotiaita. Jokainen lapsi on ihana ja ainutlaatuinen. Olen saanut jokaiseen lapseen hyvän kontaktin ja uskon, että he luottavat minuun täysin.

Vaitiolovelvollisuuden takia en voi paljastaa lasten oikeita nimiä, joten nimet, joita käytän tässä tutkimuksessa, eivät ole kyseisten lasten oikeita nimiä.

Janetta

Janetta on ulospäin suuntautunut ja hyvin pirteä sekä iloinen tapaus. Hän pitää laulamisesta, tanssimisesta ja soittamisesta. Yleensä tunnin alussa ja joskus myös lopussa hän tulee halaamaan minua. Hän vaikuttaa tasapainoiselta ja onnelliselta tytöltä. Janetta tulee hyvin toimeen muiden lasten kanssa.

Jenni

Jenni on myös hyvin iloinen ja ulospäin suuntautunut. Hän on pirteä, mutta rauhallinen. Ennen muskariani hän kävi päiväkodin ulkopuolella toisessa muskarissa, joten musiikki on hänelle mieluisaa puuhaa. Hänen omien sanojensa mukaan Janetta on hänen paras ystävänsä, ja se näkyy myös muskarissa. Jenni tulee myös todella hyvin toimeen muiden lasten kanssa, mutta saattaa joskus hermostua, jos asiat eivät mene siinä järjestyksessä kuin hän haluaa. Hän pitää todella paljon laulamisesta ja liikunnasta. Jenni vaikuttaa myös tasapainoiselta ja onnelliselta tytöltä.

Mikko

Mikko on hyvin mielenkiintoinen tapaus. Hän on myös viisivuotias. Kun hän oli ensimmäistä kertaa muskarissani, hän vaikutti hyvin hiljaiselta ja ennakkoluuloiselta. Huomasin kuitenkin hyvin pian, että hän viihtyy minun seurassani ja pitää muskarista. Ennen erästä muskarituntia huomasin muiden poikien piikittelevän häntä, ja se oli minusta hyvin surullista. Mikko on hyvin kiltti ja vaikuttaa hyväsydämiseltä pojalta. Hänen puheensa on hieman epäselvää, mutta itse saan melkein aina selvää siitä, mitä hän sanoo. Kun kyselen häneltä kuulumisia, hän yleensä vastaa ”ei paljon mitään kuulu”. Mikko on hyvin herttainen ja reipas poika. Muskarissani hän on mallilapsi, koska hän ei koskaan häiriköi tunnilla ja tekee kaiken mitä pyydän ja vielä suurella ilolla.

Olli

Olli on hyvin määrätietoinen poika. Hänellä on yleensä paljon asioita, joista hän haluaa keskustella. Jouduin usein jopa keskeyttämään hänet, jotta voisimme jatkaa tuntia. Hän tulee todella hyvin toimeen muiden lasten kanssa ja tekee kaiken antaumuksella. Hän pitää kovasti laulamisesta, ja joskus kun opetan uutta laulua heille, Olli ei aina malta kuunnella laulua loppuun, vaan ryhtyy laulamaan minun kanssani. Olen huomannut, että Ollilla on hyvä sävelkorva viisivuotiaaksi. Hän ei ole kertaakaan valittanut tunnillani ja näyttää aina viihtyvän, teimme sitten mitä tahansa.

Toni

Toni on hassuttelija. Hän pitää todella paljon Autot-elokuvasta ja yleensä hänellä on joku aiheeseen liittyvä vaatekappale yllään. Toni leikkii ulkona yleensä Ollin ja Joonaksen kanssa. Tonillakin tuntuu olevan aina paljon asiaa, mutta hän saattaa myös joskus unohdella mitä olikaan sanomassa, sillä hän alkaa kertoa jostain ihan

muusta. Toni ei kauheasti tunnu pitävän laulamisesta, mutta liikunnassa ja soitossa hän on hyvin ahkera.

Joonas

Joonas on ollut hankalin tapaus minun ryhmässäni. Hän on ollut ensimmäisestä tunnista alkaen huomionhakuinen sekä melko villi. Hän ei malta keskittyä muskaritunteihin ja pahoittaa mielensä, jos ei saa ensiksi valita soittimia tai sanoa kuulumisiaan. Kuitenkin pidän hänestä kovasti, sillä parhaimmillaan hän on hyvin lempeä ja fiksu.

6.2 Piirtämisprosessi

Kun lapset saapuivat huoneeseen, he vaikuttivat energisiltä ja innokkailta. Kerroin lapsille, että tänään on erilainen muskarikerta. Mainitsin heille, että tänään me piirrämme musiikkia. Laitoin Janetan ja Tonin, Jennin ja Joonaksen ja Ollin ja Mikon istumaan vierekkäin. Kerroin lapsille, että soitan heille cd-soittimesta kuusi hyvin erilaista kappaletta ja kappaleiden soidessa he saivat piirtää sen, mitä musiikista tulisi mieleen. Lapset reagoivat siihen iloisesti. Mainitsin myös sen, että olisi todella tärkeää, että jokainen piirtäisi itsenäisesti eikä ”matkisi” vieruskaveriaan. Ilmoitin lapsille myös ennen tutkimuksen aloitusta, että jos heitä rupeaa väsyttämään piirtämisen keskellä, niin pidämme taukojumpan. Kerroin lapsille, että soitan jokaisen kappaleen kaksi kertaa peräkkäin, jotta he saivat rauhassa piirtää loppuun asti omat mielikuvansa. Pyysin lapsia laittamaan silmät hetkeksi kiinni, ja kun musiikki lähtisi soimaan, he saivat avata silmänsä ja ruveta piirtämään kuulemaansa musiikkia.

Ensimmäinen kappale, jonka laitoin soimaan oli MC Hammer - *U can't touch this*. Lapset rupesivat nauramaan ja heilumaan omalla paikallaan. He selvästikin pitivät musiikista, ja noin 10 sekunnin kuluttua kaikki rupesivat itsenäisesti piirtämään. Olin kovin positiivisesti yllättynyt siitä, etteivät lapset kommentoineen sanallisesti mitään, vaan kaikki istuivat hiljaa ja keskittyivät kuuntelemaan ja piirtämään. Kappaleen soidessa huomasin lasten käyttävän

huolellisesti värejä. Mikko käytti pelkästään oranssia väriä ja piirsi monta autoa peräkkäin. Janette rupesi ensimmäiseksi piirtämään vihreää ruohikkoa, jonka jälkeen hän piirsi ihmisen, joka hymyilee leveästi. Olli istui hetken hiljaa ja katseli ympärillensä, mutta hyvin pian hänkin rupesi piirtämään isoa ihmishahmoa, joka myös hymyili leveästi. Joonas piirsi hyvin abstraktisti, ensiksi hän piirsi sinisellä värillä pienen ”olion”, jonka jälkeen hän siirtyi piirtämään suurta auringonnäköistä kuviota, josta lähti monta sädettä. Toni piirsi ensiksi oranssilla värillä robotin näköisen hahmon, josta lähti pitkiä viivoja eri suuntiin. Viivojen päihin Toni piirsi ”roikkuvia” ihmisen näköisiä hahmoja. Toni käytti ensimmäisen kappaleen aikana monipuolisesti värejä. Jenni piirsi ensiksi paksun puun, jossa oli punaisia hedelmiä, jonka jälkeen hän siirtyi piirtämään paperin alapuolelle pensaannäköisiä kuvioita. Jenni käytti neljää eri väriä kappaleen aikana.

Seuraava kappale oli System Of A Downin *Toxicity*. Toxicity oli niin sanotusti ”raskain” kappale. Odotin lasten reaktion olevan negatiivinen, sillä kaikista valitsemistani musiikinäytteistä kyseinen bändi oli raskain ja kovaäänisin. Kun kappale lähti soimaan, katselin lasten kasvoja ja eleitä. Yllätyin suuresti, ettei kukaan lapsista pelästynyt. Joonas sanoi kappaleen alussa, että hän tykkää tällaisesta rokkimusiikista, koska isona hän tulee soittamaan sähkökitaraa. Joonas piirsi ensiksi kolme mustaa ympyrää, jotka lopuksi näyttivät kolmiomaiselta kuviolta. Mustista ympyröistä lähti spiraalimaisia viivoja punaisella, sinisellä ja oranssilla värillä. Vasempaan yläkulmaan hän piirsi keltaisen auringonnäköisen pallon, jonka hän yhdisti yhteen mustaan palloon. Joonas käytti toisen kappaleen aikana kaikkia muita värejä paitsi vihreää. Janetta aloitti ensiksi piirtämään oranssilla värillä vasempaan kulmaa paksua seinää. Seinän jälkeen hän piirsi punaisella värillä ruutukuvioisen pallon, josta lähti keltaisia säteitä. Pallon päälle hän piirsi mustalla värillä ihmisen, joka hymyili. Kuva näytti lopuksi minun mielestäni avaruudelta. Jenni piirsi paperin keskelle suuren rakennuksen, joka näytti linnalta. Linnan ikkunat olivat kukannäköisiä. Linnan viereen hän piirsi tytön ja pojan, jotka näyttivät prinsessalta ja prinssiltä. Sekä prinsessa että prinssi hymyilivät. Mikko piirsi paperin keskelle paksun ruskean palikan. En aluksi saanut selvää, mikä se oli. Kappaleen lopussa huomasin kuvion olevan puu. Puussa oli kaksi oksaa, joista toinen näytti olevan katkennut. Toni piirsi ensiksi

pienen auringon paperin alapuolelle, jonka jälkeen hän täytti paperin hyvin abstraktilla kuviolla, jossa oli paljon viivoja, kolmioita ja neliöitä. Olli piirsi ensiksi kolme vaakasuoraa viivaa. Viivojen väliin hän piirsi monta mustaa auringonnäköistä kuviota, jotka hymyilivät. Kappaleen lopussa hän otti sinisen värin ja piirsi pari aurinkoa sinisellä. Sekä Olli että Mikko käyttivät vain kahta väriä toisen kappaleen aikana.

Kolmas kappale oli Tapio Nevanlinnan *Lasikaktus*. Kun kappale lähti soimaan, Olli mainitsi, että tässä soi piano. Lapset näyttivät nauttivan kappaleesta. En osannut arvioida ennen tutkimusta, mitä lapset ajattelisivat tai kuinka he reagoisivat valitsemaani kappaleeseen. Monet kuuntelivat kappaletta hetken ja katselivat minua. Janetta oli ainut, joka rupesi melkein heti piirtämään. Janetta piirsi ensiksi oikeaan alakulmaan ison vihreän pellon, jonka hän väritti vaaleanvihreällä, tummanvihreällä ja sinisellä värillä. Pellon viereen hän piirsi pienen punaisen ihmisen, jonka päälle näytti kaatuvan ruskea seinä. Kuvan keskiosaan Janetta piirsi kaksi sinistä palloa ja niiden keskelle samalla värillä rastit, jotka hän kappaleen lopussa väritti punaisella värillä. Mikko katsoi värivalikoimaa ja otti sinisen värin, jolla alkoi piirtää lyhyitä viivoja. Lopuksi Mikon kuva näytti ihan vesisateelta. Olli piirsi aluksi ison vihreän neliön, joka lopuksi näytti kehykseltä. Neliön sisään hän piirsi erikokoisia kuvioita, jotka näyttivät leijuvan kehyksessä. Jokaisen kuvion sisällä oli rasteja tai erilaisia viivoja. Olli käytti kolmannen kappaleen aikana pelkästään vihreää väriä. Joonas aloitti piirtämään punaisella värillä aaltoilevia viivoja, jotka päättyivät punaiseen pisteeseen. Pisteestä värittämisen jälkeen Joonas siirtyi ruskeaan väriin ja piirsi paperin yläpuolelle sydänfilmin näköisiä aaltoja. Joonas viimeisteli kuvan terävillä viivoilla, jotka hän sijoitti piirtämänsä kuvan keskelle. Joonaksen ja Mikon viivat olivat hyvin samankaltaisia. Toni piirsi kaksi vaakasuoraa viivaa keskelle paperia. (Olli piirsi toisen kappaleen aikana samantyylliset viivat.) Hän piirsi viivojen päälle erivärisiä ihmisennäköisiä kuvioita, jotka hymyilivät leveästi. Joidenkin ihmisten kädet näyttivät liikkuvan edestakaisin. Jenni aloitti piirtämään vasemmasta alakulmasta sinisiä ihmisjonoja. Neljälle ensimmäisellä hän piirsi hameet. Jenni väritti viisi ensimmäistä oranssilla värillä ja loput kuusi sinisellä värillä. Ylös Jenni piirsi erivärisiä tiheitä aaltoja.

Neljäs kappale oli Chisun *Baden Baden*. Janette innostui heti kyseisestä kappaleesta ja mainitsi kuuntelevan Chisua äidin kanssa kotona. Ilokseni huomasi, että Janetta lauloi kappaleen mukana ja osasi jopa kolme neljäsosaa sanoista ulkoa. Hän piirsi ensiksi pinkillä värillä taivaan ja siirtyi sen jälkeen piirtämään isoa oranssia kartiota, jonka viereen hän piirsi pienemmän vihreän kolmion. Niiden ympärille hän piirsi musiikin mukana abstrakteja aaltoja, jotka kehystivät kuvioita. Olli piirsi vasempaan kulmaan suuren puun ja puun viereen sinisellä värillä ihmisen, joka hymyili. Ihmisen yläpuolelle hän näytti piirtävän sinistä taivasta, josta roikkui neliskantainen laatikko, jonka keskellä oli plussa. Joonasta ei inspiroinut neljäs kappale. Hän näytti ehkä hieman vihaiselta ja mainitsi myös ääneen, ettei tykkää tällaisesta ”tyttömusiikista”. Joonas otti mustan värin ja piirsi paperin täyteen abstrakteja kuvioita. Kappaleen lopussa Joonas otti väripakasta keltaisen värin ja väritti hyvin tarkasti pari harkittua kohtaa. Toni istui pitkään paikallaan ja näytti miettivän jotain täysin muuta kuin kyseistä kappaletta. Kappaleen lopussa Toni innostui piirtämään. Hän piirsi aluksi ruskealla värillä kaksi ihmisennäköistä henkilöä, joiden suut näyttivät olevan auki. Sen jälkeen Toni piirsi pinkillä värillä pyöreän kehyksen ihmisten ympärille ja yhdisti samalla värillä ihmisten kädet yhteen. Mikko näytti nauttivan kappaleesta, hän piirsi vihreällä värillä paperin keskelle vihreitä kukkakimppuja ja väritti kukka-kohdat keltaisella värillä. Mikon kasvat näyttivät piirtäessä määrätietoisilta ja iloisilta. Jenni piirsi aluksi ison neliön paperin keskelle, neliön alapuolelle hän piirsi oven ja yläpuolelle kolme ikkunaa, joista kurkisti ihmisiä. Neliö näytti hetken kuluttua jo talolta, jota hän väritti hyvin huolellisesti monella eri värikynällä. Talon oikealla puolelle hän piirsi ihmisen, joka hymyili.

Viides kappale oli Pekka Koiviston *Jupiter part 2*. Kappale alkaa hiljaa ja huipentuu mollipohjaisiin pitkiin ääniin. Joonas kysyi minulta kappaleen alussa, että tuleeko nyt mörkömusiikkia. Hän aloitti piirtämään vasempaan alakulmaan mustaa ”örkkiä”, jonka hän väritti pinkillä värillä. Örkin ympärille hän piirsi mustia epäsymmetrisiä viivoja, jotka täyttivät paperin keskiosan. Oikealle puolelle Joonas rajasi mustalla värillä kolmion, jonka hän väritti pinkillä. Kolmion päälle hän piirsi punaisella värillä spiraalin näköisiä viivoja. Jenni sanoi kappaleen

alussa, että tämä kappale on avaruudessa tehty. Hän piirsi vihreällä värillä oikeaan alakulmaan pallon. Pallon viereen hän piirsi pinkillä värillä talon, jonka katolta tuli savua. Paperin keskiosiin ja yläkulmiin Jenni piirsi vihreitä ja pinkkejä auringonnäköisiä tähtiä. Olli piirsi ensiksi paperin keskelle suuren neliön, jonka sisälle hän piirsi kaksi pyöreää palloa. Vasemman pallon hän rajasi neliöllä, ja oikean pallon viereen hän piirsi toisen neliön. Olli käytti kyseisen kappaleen aikana vain pinkkiä väriä. Janetta rupesi heti värittämään abstraktisti. Hän väritti melkein paperin täyteen vihreitä ja pinkkejä värejä sekaisin. Janetan kuva näytti lopuksi vihreän ja pinkin värin kaksintaistelulta. Mikko käytti myös vain vihreää väriä, hän piirsi ensiksi paperin keskelle pienen neliön, jonka ympärille hän piirsi lukuisia muita erikokoisia neliöitä. Kuva näytti lopuksi tiiliseinältä. Mikko ei kuitenkaan värittänyt yhtäkään neliötä, vaan jätti ne kaikki valkoisiksi. Toni valitsi pitkään ensimmäistä väriä, ja pitkän harkinta ajan jälkeen hän päätyi aloittamaan työn sinisellä värillä. Hän piirsi pitkiä viivoja, jotka rajasivat paperin. Ennen kuin hän vaihtoi väriä, hän piirsi vielä sinisellä värillä poikkiviivan, jonka viereen hän piirsi pystysuoria viivoja. Viivojen väliin hän piirsi yhden mustan puoliympyrän, jonka hän väritti punaisella värillä.

Kuudes ja viimeinen kappale oli Miles Davisin *Night in Tunisia*. Kun kappale lähti soimaan, Olli kysyi minulta: ”Kun saa viimeisen kuvan valmiiksi, niin saako tanssia musiikin mukana?” Kappaleen soidessa huomasin lasten kasvoilla hymyä ja iloa. Olli piirsi ensiksi paperin yläkulmaan oranssilla värillä pieniä pilviä vierekkäin. Paperin alapuolen hän väritti sinisellä, jonka jälkeen hän piirsi pinkillä värillä suunnikkaan, jossa seisoivat kaksi ihmistä. Toinen ihmisistä oli pienempi, ja hänen kädestään lähti pitkä viiva. Viivan toiselle puolelle hän näytti piirtävän kalan. Huomasin heti, että kyseessä oli kalastaminen. Molemmat Ollin piirtämät ihmiset hymyilivät. Janetta piirsi hyvin abstraktin kuvan, hän näytti piirtävän musiikin rytmin mukana erivärisiä aaltoja, jotka sekoittuivat toisiinsa. Olli piirsi myös musiikin rytmin mukana neliömäisiä portaita, jotka nousivat paperin keskelle ja laskeutuivat paperin toiselle puolelle. Portaiden alapuolelle hän piirsi kaksi pistettä ja niiden väliin vaakasuoran viivan. Viivan alapuolelle hän piirsi puolikuun, jonka alle laskeutui ruutumainen kuvio. Olli käytti pelkästään ruskeaa väriä kuudennen kappaleen aikana. Toni piirsi oranssilla värillä kaksi suurehkoa

palloa, joiden sisälle hän piirsi kolme hymyilevää ihmistä, kaksi niistä näytti ”lyövän läpsyä”. Pallojen välin hän yhdisti pinkillä värillä. Joonas piirsi pinkillä, oranssilla ja sinisellä värillä spiraalinnäköisiä kuvioita, jotka täyttivät koko paperin. Spiraalien päälle hän piirsi pieniä palloja, jotka hän yhdisti tosiinsa pitkillä viivoilla. Mikko piirsi viisi eriväristä neliötä paperin keskelle. Jokaisen neliön alapuolelle hän piirsi kaksi pystysuoraa viivaa. Jokaiseen neliöön Mikko piirsi erilaisen symbolin.

6.3 Piirrosten tarkempi analyysi

	Hiphop	Metalli	Moderni	Pop	Elektro	Jazz
Joonas						
Jenni						
Janetta						
Olli						
Mikko						
Toni						

Taulukko 1. Värit

	Hiphop	Metalli	Moderni	Pop	Elektro	Jazz
Joonas	Aurinkosäteitä, ötökkä	spiraaleja viivoja, ympyröitä	viivoja, laineita	abstrakteja viivoja, spiraaleja	viivoja, ötökkä, kolmio	abstrakteja spiraaleja, viivoja
Janetta	taivas, puu, hymyilevä ihminen, kukka, ruohikko	palloja, ihminen, seinä, taivas	taivas, palloja, pelto, ihminen, seinä	palloja, laineita	erivärinen seinä	abstrakteja laineita
Olli	kaksi hymyilevää ihmistä, talo	Hymyileviä aurinkoja	neliöitä. kolmioita, ympyröitä	ihminen, puu, taivas, ikkuna	talo, ikkuna	neliöitä, korokkeita, silmät suu, nenä
Mikko	Autoja päällekkäin	haljennut puu	sadepisaraita	kukkasia	neliöitä	viisi jakkaraa
Toni	Robotteja	aurinko, abstrakteja viivoja	monta hymyilevää ihmistä	kaksi ihmistä, ympyrä	viivoja,	kuplan sisällä ihmisiä
Jenni	Omenapuu, taivas, kukkapensaas	prinssi, prinsessa, linna	laineita, 5 tyttöä, 6 poikaa	talo, ihminen	talo, pallo, tähtiä	kaksi ihmistä kalastamassa, pilviä

Taulukko 2. Muodot

7 POHDINTA

Olen pohtinut jo pitkään lasten ajatusmaailmaa ja halunnut tietää, mitä lapset oikeasti ajattelevat sellaisesta musiikista, jota ei välttämättä kotona tai muualla voi kuulla. Lapsen maailma on hyvin avoin, ja lapset eivät tuomitse mitään tai ketään. Hienointa on se, että lapset ovat myös hyvin rehellisiä, eikä heidän tarvitse niinkään miellyttää ketään omilla mielipiteillään.

Tutkimusprosessi oli minulle hyvin tärkeä, sillä oikeasti halusin tietää, miten lapset reagoivat erilaiseen musiikkiin. Sain myös paljon uutta tietoa musiikkityyleistä, jotka valitsin kyseiseen tutkimukseen. Prosessi tuntui aluksi kovin pitkältä ja loputtomalta, mutta kun pääsin näkemään lasten iloiset kasvot ja positiivisen orientoitumisen itse tutkimukseen, sain paljon energiaa, jolla jatkaa eteenpäin. Tutkimus oli minulle ainutlaatuinen tilaisuus todistaa se, mitä olen pohtinut jo pitkään. Jokainen valitsemani kappale oli minulle mieleinen, ja toivoin niiden olevan myös lapsille mieleisiä. Kukaan lapsista ei halunnut lopettaa piirtämistä tai kävellä pois tilanteesta, se kertoo jo jotakin!

Tutkimuksessani tuli vahvasti esille se, että lapset piirtävät sen, mitä haluavat piirtää eivätkä sitä, mistä muut voisivat pitää. Lapset nauttivat piirtämisprosessista, eikä yhdessäkään piirustuksessa ollut selkeää negatiivista tunnetilaa. Jokainen kappale vaikutti heihin omalla tavallaan, ja uskon täysin siihen, että he eivät pistäisi vastaan sille, että kotona edes joskus soisi jotakin erilaista, jotakin tuntematonta, erikoista musiikkia.

Hiphop oli lasten mielestä hauskaa ja vilpitöntä. Suomalainen moderni konserttimusiikki oli heidän mielestä pehmeää ja koristeellista. Metallimusiikki ei aiheuttanut kenessäkään pelkoa ja ahdistusta. Popmusiikki oli monille mieluisaa. Jazzmusiikin tahtiin he jopa halusivat tanssia. Kaikista kappaleista vaikein lapsille oli selkeästi elektroninen musiikki, sitä edustavassa kappaleessa ei ollut selkeitä linjoja ja rytmiä. Uskoin, että juurikin sen takia lapset aluksi ahdistuivat, mutta huomasivat hyvin pian sen olevan jopa hassua eikä pelottavaa.

Värimaailma oli suurella osalla lapsista hyvin kylläistä ja monipuolista. Lapset valitsivat värejä huolellisesti ja näyttivät oikeasti pohtivan värien sopivuutta musiikkiin. Muodot olivat suurella osalla selkeitä, ja niistä pystyi päättämään paljon. Voin siis suurella varmuudella todeta, että lapset ovat avoimia melkein kaikelle musiikille. Tärkeintä on kuitenkin se, että lyriikka on asiallista. Toivon, että ehkä joskus tulevaisuudessa myös muut aikuiset ihmiset ymmärtävät sen ja antavat lapselle mahdollisuuden kokea musiikkia laidasta laitaan jo lapsuudesta asti. Se kasvattaa lasten musiikillista maailmankuvaa ja antaa heille mahdollisuuden muodostaa jo varhaisessa vaiheessa oman musiikkimaun.

On vaikea ryhtyä analysoimaan ja pohtimaan, minkä takia jotkut lapset käyttivät enemmän värejä kuin toiset. Enkä pysty vastaamaan kysymykseen, miksi tietyt kappaleet olivat tietyn muotoisia. Oliver Sacks (2008) kertoo kirjassaan synestesiasta, joka on neurologista aistien sekoittumista. Synesteetikko saattaa esimerkiksi nähdä musiikin väreinä, muotoina ja makuina. Sacks myös mainitsee tämän olevan yleisempää lapsilla, ja se yleensä katoaa heidän kehittyessään aikuisiksi. Joillakin tutkimukseen osallistuneilla lapsilla syy tiettyjen värien ja muotojen valitsemiseen voi olla synestisia. Selkeä piirtämisstrategia näkyi kuitenkin jokaisen lapsen työskentelyssä.

On mielenkiintoista miettiä, millainen meidän aikuisten maailma olisikaan, jos meillä olisi lapsen luovuus ja mielikuvitus käytössä? Miten hyvin osaisimme elää tässä ja nyt-hetkiä? Miten monet asiat voisivatkaan mennä omalla painollaan ja miten asioiden ratkaiseminen voisi olla huomattavasti luovempaa ja ehkä jopa fiksumpaa? Me aikuiset nojaudumme liian helposti kaavoihin ja järjestelmällisyyteen. Jos meidän ajatusmaailmamme olisi samanlainen kuin lapsilla, nykyajan maailmassa olisi varmastikin helpompi elää. Uskaltaisimme vapautuneesti ilmaista itseämme, ja kaikki uudet asiat tuntuisivat jännittäviltä, eivätkä niinkään ahdistavilta. Suvaitsisimme ehkä helpommin erilaisuuden, eikä meillä ei olisi niin pahoja itsetunto-ongelmia. Eikö olisikin hassua, jos kukaan ei ihmettelisi punaisia koiria tai vihreitä puhuvia pilviä? Kukaan ei myöskään ihmettelisi aikuisia, jotka juoksentelisivat pitkin teitä ja huutelisivat HIPPA ja jotka istuisivat hiekkalaatikolla ja rakentaisivat isoja hiekkalinnoja. Lapsen

luovuus ja mielikuvitus ovat rikkaus, josta me voisimme ottaa mallia ja oppia myös omaan elämäämme. Ei ole reilua olla antamatta lapselle kaikkea mahdollista myös musiikkimaailmankuvasta. Kannattaisiko siis meidän edes joskus palata hetkeksi lapsen maailmaan ja nauttia siitä?

Tutkimusprosessini tulos on vakuuttanut minut siitä, että tulevaisuuden aikuisten musiikkimaailmaa voi rikastuttaa soittamalla heille, tämän päivän pienille ihmisille, erityylistä musiikkia. Lapsille soitettavan musiikin ei tarvitse rajoittua pelkästään kevyeen klassiseen tai helppoon lastenmusiikkiin. Se voi olla paljon muitakin!

LÄHTEET

Ahola, A & Nikulainen, J. 2010. Aika laulaa lapsen kanssa. Polkuja lasten musiikin historiassa. Helsinki: WSOY.

Carr, I. 2002. Miles Davis. Muusikon elämä. Jyväskylä: Gummerus.

Christe, I. 2006. Pedon meteli. Heavy metallin vanha ja uusi testamentti. Juva: Bookwell.

Hilamaa, H. & Varjus, S. 2000. Musta syke. Funkien, Diskon & Hiphopin historia. Helsinki: WSOY.

Hongisto-Åberg, M, Lindeberg-Piiroinen, A. & Mäkinen, L. 2001. Musiikki varhaiskasvatuksessa. Hip hoi musisoi. Tampere: Tammer. Paino.

Häyrynen, A. 2010. Mitä on lastenmusiikki? Teoksessa: Ahola, A & Nikulainen, J. Polkuja lasten musiikin historiassa. Helsinki: WSOY

Iltalehden verkkosivut [viitattu 20.3.2011] Saatavissa:
www.iltalehti.fi/julkkisarkisto/201003030124545_ju.shtml

Jalkanen, P. & Kurkela, V. 2003. Suomen musiikin historia. Populaari-musiikki. Helsinki: WSOY.

Juvonen, A. 2000. ”...Johnnyllakin on univormu, heimovaatteet ja kampa...”
 Musiikillisen erityisorientaation polku musiikkiminän, maailmankuvan ja musiikkimaun heijastamina. Jyväskylän yliopisto. Jyväskylä studies in the arts.

King, J. 2000. Mitä Jazz on. Opas ymmärtämiseen ja kuuntelemiseen. Jyväskylä: Gummerus.

Koivisto, P. Musiikinopiskelija. Lahden ammattikorkeakoulu. Haastattelu
8.3.2011

Korhonen, K. 1990. Suomalaisia nykysäveltäjiä 1965–1990. Pieksämäki:
Sisälähetysseuran kirjapaino Raamattutalo.

Korhonen, K. 2006. Suomalaista orkesterimusiikkia ja konserttoja 1995–2006.
Vaajakoski: Gummerus.

Kuljuntausta, P. 2002. On/Off. Eetteriäänistä sähkömusiikkiin. Helsinki:
Tummavuoren kirjapaino.

Kurki, L. 2010. Mitä on lastenmusiikki? Teoksessa: Ahola, A & Nikulainen, J.
Polkuja lasten musiikin historiassa. Helsinki: WSOY

Lindeman, O. 1980. Elektroninen musiikki. Keuruu: Otava.

Mcrae, B. 1990. Jazzin käsikirja. Keuruu: Otava.

Myers, B. 2007. System of a down. Hollywoodin hypnootikot. Keuruu: Otava.

Sacks, O. 2008. Musikofilia. Tarinoita musiikista ja aivoista. Espoo: Absurdia.

Salminen, K. 1990. Musiikkimakujen muotoutuminen. Musiikkikulttuurin
sosiaalistuminen ja erikulturaation ongelmat. Helsinki: Hakapaino.

Young, S. 2009. Essential guides for early years practitioners. Music 3–5. Lon-
don: Routledge.

Warner Music Finland. Chisun verkkosivut [viitattu 20.2.2011]. Saatavissa:
www.chisu.fi

LIIKTEET